

РЕШЕНИЕ

№ 1195

гр. Пловдив , 25.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XXI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ в публично заседание на двадесет и шести май, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Георги Р. Гетов

при участието на секретаря Христина Ал. Борисова
като разгледа докладваното от Георги Р. Гетов Административно наказателно дело № 20215330202722 по описа за 2021 година

Производството е по реда на **чл. 59 и следващите от ЗАНН.**

Образувано е по жалба от „Машининвест“ ЕООД, ЕИК: 160127318, със седалище и адрес на управление: ***, представлявано от *** Г.В.Р., ЕГН: *** **против** Наказателно постановление № 563098-F585532/25.02.2021 г., издадено от М. К.Л. – *** в *** (***) - Пловдив, с което на основание чл. 179, ал. 1, предл. 4 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) на жалбоподателя е наложена **„имуществена санкция“** в размер на **500 (петстотин) лева** за нарушение по чл. 125, ал. 5 вр. ал. 1 от ЗДДС.

С жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на обжалваното наказателно постановление (НП). Жалбоподателят твърди извършеното деяние да представлява маловажен случай, а като не го е квалифицирал по този начин, административнонаказващият орган (АНО) да е издал незаконосъобразно наказателно постановление. Поддържа, че при подаването на процесната справка-декларация е имало спиране на електрическата енергия, а след отстраняване на повредата да не е установено, че декларацията не е успешно подадена. Твърди още дружеството да не извършва дейност от 2016 г. и да подава декларации с нулев резултат. Взяма становище, че независимо от забавата при изпълнение на задължението да не е нанесена щета на фиска. Моли да бъде съобразено обстоятелството, че в периода от 05.12.2020 г. до 24.12.2020 г. управителят на дружеството е бил хоспитализиран в лечебно заведение за провеждане на лечение от двустранна пневмония. Счита, че тези обстоятелства обосновават по-ниска степен на обществена опасност на конкретното деяние спрямо обикновените случаи на нарушения от този вид. Моли наказателното постановление да бъде

отменено. В съдебно заседание, редовно призован, жалбоподателят се представлява от адв. Т.С., който поддържа жалбата.

Въззиваемата страна се представлява от *** М.М., която оспорва жалбата и поддържа наказателното постановление. Пледира извършването на нарушението да е доказано по категоричен начин по делото. Взема становище извършеното деяние да не представлява маловажен случай на административно нарушение. Предлага на съда възраженията за маловажност да бъдат приети за неоснователни. Позовава се на извършено упълномощаване от жалбоподателя в полза на трето лице, което да подаде справка-декларация за процесния период и липсата на необходимост от предварително представяне на определени документи предвид нулевия резултат. Акцентира върху обективния характер на отговорността на санкционираното дружество. Моли наказателното постановление да бъде потвърдено. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателствени материали, поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното:

Жалбата е подадена от „Машининвест“ ЕООД, спрямо което юридическо лице е наложена „имуществената санкция“, следователно от субект с надлежна процесуална легитимация. Екземпляр от наказателното постановление е връчен на жалбоподателя на 22.03.2021 г., установено от справка от информационната система на НАП, приложена на лист 27 от делото. Макар в разписка към самото наказателно постановление като дата на неговото връчване да е вписана 22.01.2021 г., то тази дата предхожда издаването на постановлението, поради което обективно то не би могло да бъде връчено преди издаването си. Съдът приема, че се касае за допусната техническа грешка при изписване на датата на получаване в разписката и приема, че обжалваното НП е връчено на жалбоподателя на 22.03.2021 г. Жалбата е подадена на 29.03.2021 г. чрез административнонаказващия орган (АНО), поради което седемдневният срок по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН е спазен, а жалбата е **допустима**. Разгледана по същество, същата е **неоснователна**, поради което атакуваното наказателно постановление следва да бъде потвърдено по следните съображения:

От фактическа страна съдът приема за установено следното:

Жалбоподателят „Машининвест“ ЕООД бил регистрирано по ЗДДС лице.

На 15.12.2020 г. свид. С.С.К. – *** в ***, извършила проверка за неподадени в срок справки-декларации от задължени лица. В хода на проверката свид. К. установила, че жалбоподателят „Машининвест“ ЕООД като регистрирано по ЗДДС лице не е подал справка-декларация по чл. 125 от ЗДДС в ТД на НАП - Пловдив за данъчен период 01.11.2020 г. - 30.11.2020 г. в законоустановения срок до 14.12.2020 г. включително.

На 30.12.2020 г. до жалбоподателя била изпратена покана с изх. № 70-00-

13014-45/30.12.2020 г. от орган по приходите за подаване на справка-декларация по чл. 125 от ЗДДС за данъчен период м. ноември 2020 г. и за явяване за съставяне на акт за установяване на административно нарушение.

Справка-декларация по чл. 125, ал. 1 от ЗДДС „Машининвест“ ЕООД подало в ТД на НАП - Пловдив по електронен път на 03.01.2021 г. и тя била заведена с вх. № 16004524668/03.01.2021 г.

На 12.01.2021 г. свид. К. съставила акт за установяване на административно нарушение (АУАН) с бл. № F585532 против „Машининвест“ ЕООД в присъствието на пълномощник на дружеството и на свидетел. Препис от акта бил връчен срещу разписка на явилния се представител на дружеството жалбоподател.

На същата дата било подадено писмено възражение против АУАН от „Машининвест“ ЕООД, което административнонаказващият орган приел за неоснователно.

Въз основа на така съставения АУАН и на останалите материали по административната преписка било издадено обжалваното в настоящото производство наказателно постановление.

По доказателствата:

Описаната фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните гласни доказателствени средства, както и на писмените доказателства по делото.

Съдът дава вяра на показанията на свид. С.С.К.. От тях се установяват констатираните в хода на проверката обстоятелства – неподадена справка-декларация от жалбоподателя за данъчен период месец ноември 2020 г. в срок до 14.12.2020 г., както и че справка-декларация за този период е подадена на дата 03.01.2021 г. Свидетелката сочи, че поддържа съставения АУАН. Показанията на свид. К. се ползват с доверие от съда, тъй като намират подкрепа в писмените доказателства, служещи за тяхната проверка. Свидетелските показания се ценят и като вътрешно непротиворечиви и добросъвестно дадени от незаинтересовано по делото лице.

От справка-декларация с вх. № 16004524668/03.01.2021 г. (лист 20 от делото) се установява, че жалбоподателят „Машининвест“ ЕООД е подал пред ТД на НАП – Пловдив справка-декларация за ДДС за данъчен период м. ноември 2020 г. на дата 03.01.2021 г.

От уведомление за упълномощаване, оттегляне на упълномощаване, промяна на електронен адрес с вх. № 1600И0485398 (лист 29-30 от делото) се изяснява, че жалбоподателят „Машининвест“ ЕООД на дата 18.10.2020 г. е упълномощил лицето Д.Г.К. да подава по електронен път и да подписва с квалифициран електронен подпис декларации, документи или данни, подавани от юридически лица във връзка с изпълнението на законови задължения или реализиране на законови интереси в производствата, развивани пред органи на НАП.

От епикриза по ИЗ № 7460/912, издадена от ** А.П. - ***, *** (лист 15-17

от делото) се изяснява, че ***Т Г.В.Р. е постъпил на лечение на дата 05.12.2020 г. и е дехоспитализиран на 24.12.2020 г.

От Заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020 г. на изпълнителния директор на НАП се установява, че процесните АУАН и НП са издадени от надлежно оправомощени лица, действали в рамките на своята материална и териториална компетентност.

При така установените факти съдът приема следното от **правна страна**:

При съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита и представляващи основания за отмяна на наказателното постановление. При съставянето на АУАН са изпълнени изискванията по чл. 42 от ЗАНН относно задължителното му съдържание. Актът е съставен от оправомощено лице, предявен е за запознаване със съдържанието му на представител на нарушителя и му е връчен препис срещу разписка. В шестмесечния срок по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН е издадено и обжалваното наказателно постановление. Същото отговаря на задължителните изисквания към съдържанието на този вид актове съгласно чл. 57, ал. 1 от ЗАНН, издадено е от материално и териториално компетентен орган. Съдът намери и че е налице съответствие между установените факти и правни изводи в АУАН и в НП. По делото не се правят възражения за допуснати съществени процесуални нарушения. При служебно дължимата проверка за законосъобразност на наказателното постановление настоящият състав също не констатира такива.

Административнонаказателната отговорност на жалбоподателя „Машининвест“ ЕООД е ангажирана за нарушение с правна квалификация чл.125, ал. 5 вр. с ал. 1 от ЗДДС. С посочените разпоредби се задължават регистрираните по ЗДДС лица да подават справка-декларация, съставена въз основа на отчетните регистри по чл. 124, ал. 1 от ЗДДС, за съответния данъчен период до 14-о число включително на месеца, следващ данъчния период, за който се отнася. За дружеството жалбоподател се установява да е регистрирано по ЗДДС лице, което обстоятелство не е и спорно между страните. Следователно жалбоподателят „Машининвест“ ЕООД е адресат на задължението за подаване на справката-декларация по чл. 125, ал. 1 от ЗДДС и е годен субект на административното нарушение по чл. 125, ал. 5 вр. ал. 1 от ЗДДС. Правилно в наказателното постановление е определен срокът за изпълнение на задължението досежно справката-декларация за данъчен период 01.11.2020 г. - 30.11.2020 г. Последният съгласно правилото по чл. 87, ал. 2 от ЗДДС съвпада с календарния месец. Срокът за изпълнение е нормативен определен и съгласно разпоредбата на чл. 125, ал. 5 от ЗДДС е до 14-о число включително на месеца, следващ данъчния период. Налага се извод, че жалбоподателят е могъл правомерно да подаде справката-декларация най-късно до 14.12.2020 г. Срокът изтича в присъствен ден, поради което в наказателното постановление правилно е определена

продължителността му. Изпълнителното деяние на нарушението е осъществено чрез бездействие от страна на жалбоподателя, който, като е бил задължен, не е подал в срок до 14.12.2020 г. справка-декларация за данъчен период месец ноември 2020 г. Нарушението е формално, поради което с осъществяването на изпълнителното му деяние то е довършено от обективна страна, без необходимост от настъпването на определен вредоносен резултат. Евентуално настъпилите вредни последици не са елемент от състава на нарушението и са неотносими към момента на неговото довършване. Те биха могли да бъдат преценявани на плоскостта на смекчаващите и отегчаващи отговорността обстоятелства. Самият факт на извършване на нарушението - неподдаването в срок на справка-декларация, в достатъчна степен накърнява защитащите обществени отношения по осигуряване на отчетност в дейността на регистрираните по ЗДДС лица и е самостоятелно основание за реализирането на административнонаказателната отговорност на лицето като ответна мяра от страна на държавата. С наказателното постановление е ангажирана обективната отговорност на жалбоподателя в качеството му на юридическо лице, поради което в процеса не подлежи на изследване въпросът за вината.

Макар изпълнителното деяние на нарушението да е осъществено чрез бездействие, същото се доказва по категоричен начин по делото. Съгласно разпоредбата на чл. 125, ал. 7 от ЗДДС справка-декларация се подава по електронен път при условията и по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. Разпоредбата на чл. 102, ал. 2 от ДОПК, към която препраща чл. 125, ал. 7 от ЗДДС, гласи, че при приемането на декларации, документи или данни, подадени по електронен път, се извършва автоматично издаване на входящ номер и дата, които се изпращат на подателя с електронно съобщение. От процесната справка-декларация за данъчен период месец ноември 2020 г., приета като писмено доказателство по делото, се установява, че същата е подадена от жалбоподателя на 03.01.2021 г., за което действие има издаден входящ номер 16004524668 от същата дата. Тъй като тази дата следва изтичането на предвидения в закона срок, който в случая е бил до 14.12.2020 г., то правилен и обоснован е изводът на административнонаказващия орган за извършено нарушение по чл. 125, ал. 5 вр. ал. 1 от ЗДДС.

При доказано извършване на нарушението, за което е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя, съдът намира, че не е налице хипотеза на маловажен случай на административно нарушение. За да бъде деянието маловажен случай, то трябва да представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от същия вид. Тази преценка се прави с оглед липсата или незначителността на вредни последици или на други смекчаващи обстоятелства, които обаче винаги представляват конкретни факти от обективната действителност и поради това тяхното съществуване следва да бъде установено по делото, както и по какъв начин тяхното проявление се

отразява върху степента на обществена опасност.

На първо място фактът на липсата на вредни последици не налага маловажност на случая. Не може да се сподели тезата, че настъпването на определен вредоносен е резултат е типична, обичайна последица за този вид нарушения, за да се приеме липсата на подобни последици за обстоятелство, което значително да занижава степента на обществена опасност. Напротив, касае се за формално нарушение, при което самият факт на извършване на деянието е достатъчно основание за реализиране на отговорността, като евентуалното наличие на вредни последици би могло да бъде съобразено при индивидуализацията на наказанието/имуществената санкция.

Липсата на дейност на дружеството през отчетния период също не променя извода, че е налице типичната за този вид нарушения обществена опасност. Съгласно разпоредбата на чл. 125, ал. 4 от ЗДДС справка-декларация се подава и когато не следва да се внася или възстановява данък, както и в случаите, когато регистрираното лице не е извършило или получило доставки или придобивания или не е осъществило внос за този данъчен период. Значението на факта по неизвършването на дейност от регистрираното по ЗДДС лице е подробно изследвано в *Решение № 1758 от 14.10.2020 г. по к.а.н.д. № 1512/2020 г. на XXVI състав на Административен съд – Пловдив*. В случаи като процесния следва да се имат предвид правилата на глава десета от ЗДДС „прекратяване на регистрацията“, в която са уредени и предпоставките за доброволна дерегистрация, при която би отпаднало задължението за правния субект за подаване на справки-декларации и отчетни регистри. Една от изрично предвидените хипотези на доброволна дерегистрация е при преустановяване на търговската дейност. Следователно нормативната уредба е предоставила възможност на жалбоподателя да се освободи от това задължение при твърдяната от него липса на осъществявана дейност. Щом той не се е възползвал, а желае да продължи да бъде регистрирано лице, то правилата по глава тринадесета „деклариране и отчитане“ го обвързват и е длъжен да ги спазва в поведението си. Следва да се посочи и че изискването за подаването на справка-декларация и отчетните регистри по чл. 124, ал. 1 от ЗДВП и в случаите, когато регистрираното лице не е извършвало дейност, е продиктувано от факта, че подаването на справките-декларации обслужва не само обществените отношения, свързани с набиране на приходната част на държавния бюджет, но и тези, свързани с правилното отчитане на извършваната в страната търговска дейност и движението на паричния поток, което пък от своя страна е свързано с планирането на бюджета за следващата година. Действително при липса на извършена търговска дейност държавният бюджет не се ощетява, доколкото данък не се дължи, но тъй като съществено се засягат отношенията, свързани с отчетността и планирането на бюджета, не може да се приеме, че неподаването на справка-декларация в тази хипотеза е с незначителна степен на обществена опасност. Процесуалният представител на въззиваемата страна основателно сочи и че подаваните справки-декларации с нулев резултат се

използват при извършването на последващ контрол.

По отношение на изминалия период от време от изтичането на срока по чл. 125, ал. 5 от ЗДДС до отстраняването на нарушението, то от доказателствата по делото се установява, че справка-декларация е подадена на 03.01.2021 г. За задължението по чл. 125, ал. 5 вр. ал. 1 от ЗДДС отчетният период е месечен и справка-декларация трябва да се подава до 14-о число включително на месеца, следващ данъчния период, за който се отнася. Следователно в случая конкретното забавяне е близко по своята продължителност до самия отчетен период, а справка-декларация за данъчен период месец ноември 2020 г. е подадена на дата, на която вече е започнал да тече срокът за подаването на справка-декларация и отчетните регистри за следващия период - месец декември 2020 г. Забавяне с подобна продължителност, неподкрепено с конкретна уважителна причина, не се цени за извинително. Действително в съдебната практика са налице случаи, при които нарушението да е било отстранявано в още по-продължителен срок, това обаче не означава, че установеното по делото бездействие от страна на жалбоподателя е с дотолкова занижен интензитет на обществена опасност, който да го дисквалифицира като нарушение. Различната продължителност в съставомерното бездействие на регистрираните по ЗДДС лица би могла да бъде основание за индивидуализиране на наказанието в различен размер. В процесния случай предвид конкретната забава при жалбоподателя санкцията е определена в предвидения в закона минимум. Все в тази връзка в актуалната съдебна практика случаи, при които да е налице сходна продължителност на периода от време преди да бъде отстранено нарушението, са разгледани в *Решение № 1317 от 25.06.2021 г. по к.а.н.д. № 675/2021 г. на XXII състав на Административен съд – Пловдив* и *Решение № 2048 от 13.11.2020 г. по к.а.н.д. № 2278/2020 г. на XX състав на Административен съд – Пловдив*. В първия случай се касае за справка-декларация за данъчен период м. януари 2020 г., която е трябвало да бъде подадена в срок до 14.02.2020 г., но реално е подадена на 05.03.2020 г. Във второто посочено решение е разгледан казус, при който справка-декларация за данъчен период м. септември 2019 г. не е подадена в предвидения за това срок до 14.10.2019 г., а на 06.11.2019 г. Настоящият съдебен състав приема, че продължителността на забавата на жалбоподателя правилно е обусловила налагане на минимална по размер санкция, но не представлява основание за отпадане на отговорността му поради маловажност на случая.

Относно възражението, че при подаването на справка-декларация е имало спиране на електрическата енергия, което да е нарушило процеса по нейното изпращане, то същото остана напълно недоказано по делото. При пълна пасивност от страна на жалбоподателя да ангажира каквото и да е допустимо доказателство /например свидетелски показания/ за установяването на това обстоятелство, то остава единствено едно твърдение, но не и доказан по делото факт. При всяко положение обаче дори и да е имало спиране на електрическата енергия, то, както беше посочено, съгласно

чл. 102, ал. 2 от ДОПК за приемането на подадената по електронен път справка-декларация жалбоподателят е следвало да получи съобщение с входящ номер и дата. След като не е получил такова, то за него във всякакво съмнение е следвало да бъде, че действието не е надлежно изпълнено. При съмнение е могъл да направи и справка дали изпратените документи са получени. Жалбоподателят не е положил дължимата грижа и не следва да черпи права от това си поведение.

Доказа се по делото, че *** на санкционираното дружество е бил хоспитализиран към момента на изтичане на срока /14.12.2020 г./ за изпълнение на процесното задължение. Този факт също не обосновава твърдяната маловажност на случая, тъй като въззиваемата страна ангажира доказателства, от които по безспорен начин се установява, че справка-декларация и отчетните регистри към интересуващия делото момент са подавани от трето упълномощено за това лице. По отношение на него не се установява обективна, извинителна невъзможност за изпълнение на задължението. Доводът, че постъпването на лечение на управителя на дружеството го е лишило от възможността да упражни контрол, не се приема от съда за основание за приложение на правилата по чл. 28 от ЗАНН. Това е така, защото *** Р. е изписан от лечебното заведение още на 24.12.2020 г. От своя страна справка-декларация за месец ноември 2020 г. е подадена на 03.01.2021 г. в 14:22 часа, точно 10 минути след подаването на справка-декларация за месец декември 2020 г., установено от документа на лист 32 от делото. Следователно подаването на процесната справка-декларация за месец ноември 2020 г. се дължи не на упражнен контрол от страна на управителя, а на констатирането от упълномощеното лице на пропуски, когато е пристъпено към подаването на справка-декларация за вече следващия отчетен период. Ако нарушението беше отстранено на дата, близка до дехоспитализацията на управителя, възражението би могло да бъде основателно, но доказателствата по делото оборват каквато и да е ангажираност на управителя в този процес, поради което фактът на постъпването му на лечение се явява неотнормим към възможността за срочното изпълнение на задължението. Все в тази връзка основателно е становището на въззиваемата страна, че доколкото се касае за документ с нулев резултат, то не е имало необходимост от представяне на определени документи на упълномощеното лице от страна на управителя на дружеството или някаква друга форма на предварително съдействие, което да е създало пречка пред подаването на справка-декларация в срок.

Накрая, макар нарушението да е отстранено преди съставянето на АУАН, то това не е сторено и преди откриването му от органите на приходната администрация. До жалбоподателя е изпратена покана с изх. № 70-00-13014-45/30.12.2020 г. за подаване на справка-декларация и отчетните регистри за месец ноември 2020 г. и за явяване за съставяне на АУАН. Следователно нарушението е отстранено, след като е било установено от ТД на НАП – Пловдив. В заключение следва да се посочи, че значението на всички смекчаващи отговорността обстоятелства, на които се позовава

жалбоподателят, не е игнорирано – те са послужили за основание за индивидуализиране на имуществената санкция в минимален размер.

За така извършеното административно нарушение от жалбоподателя – юридическо лице, съгласно разпоредбата на чл. 179, ал. 1 от ЗДДС е предвидена имуществена санкция в размер от 500 до 10 000 лева. В конкретния случай административнонаказващият орган е наложил имуществена санкция от 500 лева, която е в минималния размер за този вид административно нарушение. Според настоящия състав така индивидуализираната санкция напълно съответства на степента на обществена опасност както на деянието, така и на дееца, предвид установените смекчаващи обстоятелства. Правилно е определена и приложимата в случая санкционна разпоредба, тъй като справка-декларация не е била подадена в предвидения срок. Настоящото производство е образувано по жалба на санкционираното лице, поради което и съдът не би могъл да влошава положението му. Следователно не е допуснато нарушение нито при определянето, нито при индивидуализацията на имуществената санкция.

По тези съображения настоящият съдебен състав приема, че извършването на административното нарушение от страна на жалбоподателя е доказано по категоричен начин по делото, а обжалваното наказателно постановление е законосъобразно и обосновано и като такова трябва да бъде потвърдено.

По разноските:

С оглед изхода на делото и неоснователността на жалбата право на вземане за разноски възниква единствено в полза на въззиваемата страна. Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 5 от ЗАНН в полза на юридически лица се присъжда и възнаграждение в размер, *определен от съда*, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Съдът не е обвързан от претендирания от страната размер на юрисконсултско възнаграждение. При определяне на възнаграждението следва да се съблюдава правилото на чл. 63, ал. 5, изр. 2-ро от ЗАНН, съгласно което размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. Последната разпоредба от своя страна при определянето на максималния размер на възнаграждението препраща към Наредба за заплащането на правната помощ (Обн. ДВ бр. 5 от 17.01.2006 г.). Съгласно чл. 27е от Наредбата възнаграждението за защита в производства по ЗАНН е от 80 до 120 лева. Препращането е *единствено* към максималния размер на възнаграждението, т.е. към сумата от 120 лева, като съдът определя възнаграждението по справедливост и в рамките на посочената максимална горна граница. В настоящото съдебно производство наказващият орган е защитаван от юрисконсулт. Съдът намира, че предвид извършените следствени действия и материалния интерес по делото справедливият размер на възнаграждението за защита от юрисконсулт е 80 лева, който е съобразен с

правилата за неговото определяне.

За заплащане на същото следва да бъде осъдена ответната страна в процеса – жалбоподателят „Машининвест“ ЕООД. Разноските по аргумент от § 1, т. 6 от ДР на АПК следва да бъдат присъдени в полза на това юридическо лице, от което е част административнонаказващият орган, а в случая това е Националната агенция за приходите.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1, предл. 1-во от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 563098-F585532/25.02.2021 г., издадено от М. К.Л. – *** в *** - Пловдив, с което на „МАШИНИНВЕСТ“ ЕООД, ЕИК: 160127318, със седалище и адрес на управление: ***, представлявано от *** Г.В.Р., ЕГН: *** на основание чл. 179, ал. 1, предл. 4 от Закона за данък върху добавената стойност е наложена **„имуществена санкция“** в размер на **500 (петстотин) лева** за нарушение по чл. 125, ал. 5 вр. с ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност.

ОСЪЖДА „МАШИНИНВЕСТ“ ЕООД, ЕИК: 160127318, със седалище и адрес на управление: ***, представлявано от *** Г.В.Р., ЕГН: *** **да заплати** на НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ сумата от **80 (осемдесет) лева**, представляваща разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба на основанията, посочени в Наказателно-процесуалния кодекс, по реда на Административнопроцесуалния кодекс пред Административен съд – Пловдив в 14-дневен срок от получаване на съобщението от страните, че решението е изготвено.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____